

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Aurea Rosa id e[st] pre||clarissima expositio sup[er]
eua[n]gelia to||tius anni**

Mazzolini, Silvestro

Hagenaw, M.dxvi.

VD16 M 1751

Jn festo sancte trinitatis. Textus euange. Joa[n]. ca. iij.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70365](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70365)

In octa. Pentecostes

Feria sexta infra oc. Pente.
Lex. euange. Lu. ca. v.

Actū ē vna dierū: z Jē-
sus sedebat docēs zc.

Actū est in vna die
rum zc. Lu. v. Et vide dñca. ix.
post festū trinitatis.

Sabbato infra oc. Penteco.

Textus euange. Lu. ca. iij.

Surgēs iesus d synagoga
introiuit i domū simoñ
Socr⁹ at simōdis tene-
bat magnis sebzibz zc.

Surgēs Jēsus de sy-
nagoga zc. Et vide feria. v. p.
iij. dñca. qdragesime.

In festo sancte trinitatis.

Textus euange. Joā. ca. iij.

Erat hō ex phariseis ni-
codem⁹ noie: princeps
iudeoz: h venit ad iesū
nocte: z dicit ei. Rabbi:
scim⁹ qz a deo venisti magr. Me-
mo ei pōt hec signa facere q tu
faci nisi fuerit de⁹ cū eo. Rñdit
iesus et dixit ei. Amē amē dico
tibi: nisi qs natus fuerit denuo
nō pōt videre regnū dei. Dixit
ad eū nicodem⁹. Quō pōt hō na-
sci cū sit senex: Nunqd pōt i vē-
trē mris sue iterato itroire z re-
nasci. Rñdit iesus. Amē amen
dico tibi: nisi qs renat⁹ fuerit ex
aq z spūscō: nō pōt itroire i re-
gnū dī. Quō natū est ex carne ca-
rō est: z quō natū ex spū spūs est.

Nō mireris qz dixi tibi: oportz
vos nasci dñuo. Spūs vbi vult
spirat: z vocē eius audis: sed ne-
scis vñd veniat aut quo vadat.
Sic est ois qui natus est ex spū
Rñdit Nicodemus: et dixit ei.
Quō pōt hec fieri. Rñdit Jē-
sus z dixit ei. Tu es magr in isrl et
hec tigras: Amen amē dico tibi:
qz qd scimus loqmur: z qd vidi-
mus testamur: z testimoniū no-
strū nō accipit. Si terrena di-
xi vobis z nō creditis: quō si di-
xero vobis celestia creditis: Et
nemo ascēdit i celū nisi q descē-
dit d celo: filius hois qui est in
celo. Et sicut moyses exaltauit
serpentē in deserto: ita exaltari
oportz filiū hois: vt omnis qui
credit in ipsum nō pereat: s; ha-
beat vitam eternā.

Erat homo ex phari-
seis Nicodem⁹ noie zc. Joā.
iij. In pñti euāgello narrat in-
structio q chris instruxit Nico-
demū. Est aut aduerrendū q ea q h dñ-
cunt fm magr. hist. vident ptingisse post
vltimū dñi aduentū i hierl'm: ex q vltim⁹
us videt q a brō Joāne p anticipatōez
narrent. Scēdū ē ē q iste Nicodem⁹
ē q Jo. vii. loqf i fauorē chri dī. Lex no-
stra nō iudicat quēz zc. Itē chm sepel-
uit. et iudē. xix. Jo euāgelista ita seriose
eū describit vt sciat qre h fec: vt quō fa-
cere potuit. fuit em magn⁹ z honorat⁹
inf iudeos: iō potuit alijs dīcere: z su-
it illūnat⁹ a chro: iō debuit p spō zela-
re. Et h iō euāgelista fac vt ondat cām
dñitatis: fidi ei⁹: qz. s. erat pnceps. Sic
em dī Joā. xij. mlti ex pncipibz credide-
rūt i chm: s; eū pñterit nō audebāt ne d
synagoga pellerent. Sed qz in h euāge-
lio tota scā trinitas expmif: et pterea
in ei⁹ festo legit: anteq descendam⁹ ad
eius expositionē: aliqua volo plēbare d
ipsa scīssima z idiuīdua trinitate vt q

Tractatus II

fide credit etiam aliquid ratione vel explanatione
tunc recenset. Sciendum est quod ad istas
beatam trinitatem ostendendam nec exemplum
nec ratio nec auctoritas aliquid veteris testame-
nti est omnino evidens et quincies: sed tenet so-
la fide per scripturam noui testamenti expressis
se: et per scripturam veteris quod expressis. scilicet quod non
possunt seipsum rationabiliter intelligi: nisi
credita trinitate. Ad hanc autem aliquoties
manifestanda per solam fidem fidelium vitemur
Ratione/ Auctoritate/ et Exemplo.

Quartum ad primum sciendum est quod nos qui ex
corpore et spiritu immortalis sumus ad
imaginem dei secundum spiritum non secundum corpus. In
spiritu autem rationali secluso corpore non potest esse
nisi due potentie. scilicet intellectus et voluntas que
in quolibet creatura. scilicet in homine et angelo di-
stinguuntur realiter: scilicet in igne splendor et cal-
or. Et sic dicatur quod per has duas spiritus habet
potentiam motuam. Dico quod secundum sanctos et philo-
sophos ista potentia motuam est voluntas
Et in angelis dicunt mouere celos per impe-
riam voluntatis: scilicet et anima mouet corpus huma-
num. Quilibet autem istarum duarum potentiarum
pducit aliquid distinctum a pducere et cum p-
duco: scilicet intellectus pducit verbum. et ce-
prione per quam res intelligitur: voluntas p-
ducit seu spirat amorem: qui duo distinguuntur
a potentibus quibus pducuntur: et ab inuicem. Et
vnum istorum dependet ab alio. scilicet amor a verbo
quod nihil possumus amare nisi cognitum: ita
quod amor dependet a duobus. scilicet a voluntate et
a verbo. Ergo si deus alioquin esset deus sic
est: et cum hoc impossibile intelligeret et ama-
ret sic nos: ita in cognitione sancte trinitatis
per naturalem rationem euidenter pcedere
rem. Sed sic deus infinite distat a creatu-
ra: ita suum intelligere et amare infinite dis-
stat a nobis. Et ideo in dicta cognitione non pos-
sumus pcedere euidenter: sed solum probabiliter
sic arguendo. Deus est ens primum et nobiliss-
simum: ergo non est corpore: quod corpore non solum non
bilissima: sed est spiritus immortalis et multo immo-
turaliter perlatior anima. Si autem est spiritus im-
mortalis intelligit et amat: ergo intelligendo
pducit verbum et amando spirat amorem.
Quod verbum et quem amorem operis distinguit
ab inuicem: quia vnum est ab alio. scilicet amor a
verbo cum appetit dependet a cognitione
Inuisa ei diligere possumus: sed incogni-

ta nequaquam secundum Augustinum. Operis etiam esse
aliquid tertium propter ista duo: quod ista sunt ab
alio. scilicet verbum a dicere et amor ab amare. et
sic tam in deo habemus tres res distinctas
realiter: quod scilicet vna pducit aliam. Et sic deus
car quod sunt quatuor: quod dices siue intelliges
et amas sunt duo. Dico quod hoc impossibile est
quod probatur per hoc quod sit impossibile intellectum et
voluntatem in deo esse duo distincta ut in
nobis. Ista autem operis esse tria substantia
supposita: quod verbum dei aut amor non potest
esse accidens ut in nobis: quod probatur per hoc
quod non potest esse accidens: et psequitur operis quod sub-
stantia. Operis etiam quod tam verbum quam amor
sit deus: quod verbum est in dicere et amor in ama-
re secundum philosophos et experientiam: et prout verbum dei
et amor dei sunt in deo in quo ut probatur per hoc
nihil potest esse quod non sit deus. Sunt ergo tres sub-
stantie in deitate. Et operis quod vnum corpus. scilicet
verbum dicatur filius: et sua pductio dicatur ge-
neratio: quod ad rationem filij sufficit quod aliquid
pcedat sic viuis a viuere puenit secundum illud
multitudine in eadem natura secundum speciem: quod
totum puenit verbo dei. Et prout si verbum est filius
liis: etiam ille qui verbum pducit est pater. Tertium
autem scilicet amor appellatur pmissio quod ad
spiritus impotat impulsio quod ad in aliquid: et
hodie sonat amor qui est primum motus appeti-
tus impelles nos ad omnia. Et istis sic ar-
guitur. Si deus intelligit et amat: intelligendo
pducit verbum quod est filius: et amando
spirat amorem qui est spiritus sanctus. et psequitur
in deo est pater: filius: et spiritus sanctus. Sed
deus intelligit et amat: ut naturaliter p-
bant per hoc et sanctus: igitur in deo est pater/ fi-
lius/ et spiritus sanctus. Nec plura hic dico cum in-
finita dici possent: quia hanc rationem per
dioribus formant: sed vide (si vis) de his
omnibus secundum Thomam in prima parte et in secundum
gen. in principio.

Quartum ad secundum primum iduco argumē-
tum magis finalis dei. primum illud qui probatur pluri-
tate personarum in diuinis p illud quod scribitur
in principio Gen. In principio creauit et.
Ubi hebraice pitas sic habet. In principio
creauit eloim celum et terram. Eloim est plu-
rale huius nominis el: vel elot: quod significat deum
in singulari. Et hoc satis patet scientibus
proprietates idiomatis hebraici. Per
hoc autem quod nomen plurale diuinum

Deus est

In festo sctē trinitatis.

p̄sūgīf cū p̄bo singlaris nūeri: cū dicitur
 creauit eloim. ac si diceret: creauit dij.
 ondit sc̄ptura q̄ in dō est aliq̄ pl̄tras cū
 vnitare eēntie. qz talis mod⁹ loquēdi se
 p̄ in vesi testō inuenit de deo z de nul
 lo alio. Et q̄ p̄z q̄ aliq̄ pl̄tras in vnitare
 re diuie eēntie est q̄ in nlla alia inuenit
 natura. Et hec est pl̄tras p̄sonaz in vna
 eēntia: q̄ in p̄dicto mō loquēdi designat
 p̄ p̄bū singlaris nūeri p̄iunctū noi plu
 ralis nūeri. S; ad h̄ rident hebrei dī
 cētes: q̄ h̄ nomē eloim indinter accipit
 in pl̄i z in singlarī. z q̄n dī de deo vero/
 sp̄ accipit p̄ singlarī. z sic est in p̄posito:
 q̄n dī. In p̄ncipio creauit eloim celū z c̄
 Sed p̄ istā solōne arguo ex rextu scri
 pturę: q̄ h̄ nomē eloim z alia noia diuina
 dñi frequēt de deo vero in pl̄i. qd̄ p̄z
 manifeste: qz p̄iūgīf cū adiectiuis pl̄ibz
 z p̄bis nūeri pl̄is. Et m̄ de adiectiuis
 Josue vlti. Nō poteritis fuisse dño: q̄a
 dñs sc̄us ip̄e. Vbi p̄tras hebraica: Nō
 poterit̄ fuisse dño: qz eloim scri ip̄i. Itē
 Hierē. xxiij. Peruertit̄ p̄ba dei viuēt̄
 tis: dñi exercitū dei viri. Vbi p̄tras he
 braica. Peruertit̄ p̄ba eloim viuēt̄iū.
 dñi exercitū dei viri. Et nota q̄ ibi po
 nit nomē dñi tetragrāmaton: cum dī in
 auroitate allegata: dñi exercitū. Vbi
 em̄ habem⁹ dñi in hebraico ponit nomē
 dñi tetragrāmaton: qd̄ fecit diuina na
 turā p̄m suas p̄prietates intrinsecas absq̄
 q̄ respectu ad extra. Et sic p̄z q̄ in in
 trinsecis diuinitatis est aliq̄ pl̄tras p̄ pla
 litatē imediate p̄cedentē fcata: cū dī in
 auroitate. p̄uertit̄ dñi eloim hagim. id
 est deoz viuēt̄iū. Et p̄iūgīf ista pl̄ali
 tas noi dñi tetragrāmaton: cū imedia
 te sequit̄ dñi exercitū dei viri in singla
 ri. Et sic p̄ h̄ p̄z q̄ in vnitare diuie eēn
 tie est aliq̄ pl̄tras cū sūma simplicitate
 q̄ nō est in alijs. qz ip̄ vbi sc̄ptura ponit
 aliqd̄ pl̄tratē p̄sonaz fcans: ibi dñi po
 nit aliqd̄ qd̄ ondit essentē vnitare: vt p̄
 auroitate p̄dicitā p̄z. z in subsequēnt̄ pa
 rebit. Itē Esa. xliij. Dñabit̄ cui q̄ re fe
 cit: dñs exercitū nomē ei⁹. Veritas he
 braica. Dñatores tui factores tui: dñs
 exercitū nomē ei⁹. In hac auroitate
 vbi ponit̄ dñs exercitū nomē ei⁹: ponit

tur nomē dñi tetragrāmaton. Et sō ex
 hac auroitate pōt argui sic ex p̄cedēt.
 Sicut h̄ p̄bū eloi frequēt iungit̄ cū p̄bo
 pl̄alis nu. Verbi gr̄a. ij. Re. xvij. dicit.
 Que est aut̄ gens vt p̄pls tu⁹ s̄rl̄ in tra
 p̄t̄ quā iuit̄ d̄s zc. vt redimeret eā sibi i
 p̄lm. Hebraica p̄tras. Quis est vt po
 pulus tu⁹ s̄rl̄ gens vna in tra p̄t̄ quam
 tuerūt eloim ad redimendū sibi p̄lm.
 Itē Eccl. ij. Quis est hō in q̄ vt possit
 seq̄ reges factorē suū. Hebraica p̄tras.
 Quis est hō vt intrer post regē q̄ tā fe
 cerūt eū. P̄z igit̄ ex p̄dicit̄ q̄ p̄dicit̄ re
 spōsio est falsa. qz nomē eloim dicitū de
 deo vero accipit frequēt in sc̄ptura in
 pl̄i. vtz ex auroitatibz p̄dicit̄: q̄ non p̄nt
 itelligi ad l̄ram nisi de deo vero. Prop̄
 qd̄ aliq̄ soluerit̄ alit̄ alibi. s. glo. sup̄ illud
 Eccl. qd̄ dicit̄ est. Quis est hō zc. vbi
 inq̄ glo. hebraica. Si q̄raf. q̄ fecerit̄ eū
 sez hoiem: p̄ dicit̄ q̄ d̄s sc̄tus: z domus
 p̄siliū sui. Et p̄s̄rl̄ r̄ndet̄ in glo. sup̄ Ps.
 xlij. De deoz dñs locu. est. In hebreo
 em̄ s̄ tr̄ia noia diuina. s. El: eloim: z no
 men dñi tetragrāmaton. loco cui⁹ habe
 m⁹ h̄ nomē dñs. Quert̄ igit̄ ibi glosa
 roz: q̄re auroz illi⁹ psalmi asaph ter noia
 vit̄ deū in p̄ncipio hui⁹ psalmi: R̄ndet̄
 aut̄ vt onderet̄ q̄ d̄s in tribz p̄prietatibz
 creauit seculū. Si p̄sideret̄ iste due res
 spōsiones s̄ p̄ssime. P̄ria ei⁹ q̄ d̄s z d̄s
 z dom⁹ p̄siliū sui fecerūt hoiem. z p̄pter
 h̄ d̄s in pl̄i Eccl. ij. Quis est hō zc. vbi
 ra est. qz d̄s accipit̄ h̄ p̄ p̄re. dom⁹ cōsiliū
 sui p̄prie d̄s fili⁹ q̄ est p̄bū ment̄ p̄afne:
 sp̄s̄sc̄us amor̄ sp̄ius p̄cedēs. Sicut sc̄da
 r̄nsio q̄ d̄s q̄ asaph ter nomiauit̄ deū. qz
 d̄s in tribz p̄prietatibz creauit mūdū: est
 p̄ssima. qz tres s̄ p̄prietates in diuis. s.
 p̄afnitas: filiatio: z spiratio q̄ s̄ p̄prietates
 p̄stituerēs p̄sonas. z creat⁹ est mōs
 in tribz p̄prietatibz istis. qm̄ indiuisa s̄
 opa trinitat̄. Vtrū aut̄ p̄prietates hab̄
 beat̄ causalitatē inq̄trū hmōi vel gr̄a at
 tributoz: nō est p̄ntis speculatiōis. P̄z
 etiā ex istz q̄ nō est p̄ntentionē hebraic
 coz doctoz antiq̄z q̄ aliq̄ pl̄tras ponat̄
 in deo/ seu in diuis: duz tñ fuet̄ vnit̄as
 dicit̄: quā vnitatem catholicit̄ verissī
 me p̄stent̄. Hāc igit̄ vltimā respōsio

nem: q̄ vt vssum est p̄tinet p̄tate: poste
 riores iudei dep̄uant: dicētes q̄ diuina
 sapia: bonitas: z potētia: sūt ille tres p̄
 p̄terates in q̄b̄ d̄s creauit mūdū z oia
 fecit. Et tō d̄: in p̄ncipio Gen. In p̄ncipio
 p̄o creauit eloim in p̄t: ad denotandū
 istas tres p̄terates siue artibuta i deo
 in q̄b̄ cūcta opaf. Et eodē mō exponit
 autoritates p̄dictas. Sz ista r̄sio non
 est r̄onabilis. P̄uo. q̄ sic d̄s opaf p̄ po
 tentiā: sapiam: z amorē. ita artifex crea
 tus opaf p̄ artē suā sic p̄ regulā directi
 uā: z p̄ potētiā trāsmutādī matiā: z p̄
 lucrī amorē sic p̄t finē. Si igit̄ p̄t sapi
 entīa: potētiā: z bonitatē diuina nome
 d̄ni ponit in p̄t q̄n opaf: eadē rōe z ma
 iori d̄z sc̄ptura sic loq̄ de artifice creato
 opationē ip̄ius exp̄mēdo/ q̄d nō iuenit̄.
 z t̄n talis modus loquēdi in sc̄ptura de
 deo frequent̄ habet̄. Et cōfirmat̄ rō: q̄
 sapia: potētia: z amor p̄t differūt in ar
 tifice creato q̄ in deo: q̄ differūt re ab
 soluta: q̄d nō p̄t eē i deo. q̄ mod⁹ loq̄ndi
 in p̄tā magis p̄perit in exp̄ssione opis
 creati artificis q̄ ip̄ius dei. Itē arguit̄
 sic. In t̄cto moȳsi erat iducere pplm ad
 cultū vni⁹ d̄i: z ip̄s ab idolat̄a ruocare:
 ad quā ille p̄t erat parus. vt p̄t ex ro
 ro decursu ve. re. Cū igit̄ p̄t dictū modū
 loquēdi in p̄t possit h̄t aliq̄ occasio co
 grādī absolutā p̄tātrātē in diuinis: nō
 est p̄t ille: q̄ moȳses cogit̄ens p̄tātrātē
 p̄t ad idolat̄iā vsus fuit̄t tali voca
 bulo aut modo loquēdi. z in sc̄ptis reli
 q̄sser: nisi p̄t subtilit̄ sapientib̄ indica
 re voluisset: q̄ cū vnitatē simpliciē essen
 tiē i deo stat p̄tātrātē p̄sonaz. Alit̄ em̄
 su⁹ mod⁹ loquēdi esset p̄tius sue in t̄cto
 ni. Est aut̄ sciendū q̄ in hebraico myste
 ria abscondita: z solū sapientib̄ nota: ex
 mō scribēdi in cōsuet̄o frequent̄ desig
 tur. Sed alij alit̄ soluūt dicētes q̄ illi q̄
 arguūt p̄tātrātē in diuis p̄sonaz p̄ hoc
 nomē eloim q̄d p̄tātrātē sc̄ar: z t̄n dicit̄
 de deo: inuit̄ sup baculo arūdīneo cō
 fracto: q̄ talis mod⁹ loquēdi alibi inue
 nit̄ de vno solo. sicut p̄t. j. Reg. xvij.
 vbi sc̄ptura loquit̄ de suscit̄atōe samue
 lis: cū dixit̄ illa m̄lier p̄tātrātē. Vidi
 eloim ascēdētes de terra. z sequit̄ p̄tū

Saulis. q̄lis est forma eius: Item nō
 solū sic loquit̄ sc̄ptura de hoc noie elo
 im: sed etiā de aliq̄b̄ alijs. p̄tī gr̄a Eze
 chiel. xlvj. d̄i sic. In die aut̄ kalendaz
 vitulū d̄ armēto imaculatū. In hebraic
 co aut̄ nō ponit̄ tamīn: q̄d sc̄ar imacula
 tum: sed tamīn: q̄d est p̄t huī⁹ nois
 tamī: vel remau: z p̄iungit̄ cū vitulo in
 singlarī. z p̄ hoc nō impo:rat̄ aliq̄ p̄tā
 trātē. Itē aliq̄n p̄tā p̄tī nu. p̄iungit̄ cū
 noib̄ z p̄noib̄ singlaris nūeri. Verbi
 gr̄a Lan. j. Trahe me post te curre. rē.
 Et sic nō valet argumētū q̄ cōcludebat̄
 p̄tātrātē p̄sonaz ex hoc q̄ noia diuina cō
 iungit̄ cū p̄tī p̄tī nūeri vt videt̄. Et
 sic p̄tā p̄tātrātē loca sc̄pturē arguit̄ cō
 tra p̄tātrātē. Sed per ista nullō modo in
 fringunt̄ ea q̄ dicta sunt. q̄ fm exp̄ssio
 nes hebraicos Samuel nō surrexit so
 lus: sed Moȳses cum eo. Dicit̄ em̄ q̄
 Samuel surrexit tūc nō p̄tūe magica:
 sed p̄tūe seu p̄misione diuina. q̄d d̄i
 crū cōuenit̄ cū illa opt̄ione quā retigite
 Augu. in epla ad Simplicianū. et h̄t
 in glo. j. Re. xxij. Sup locū illū dicit̄
 iudei q̄ samuel t̄muit̄ ad diuinū iudicē
 um euocari: ideo rogauit̄ moȳsen veni
 re secū: vt ess̄z sibi testis q̄ integre suat̄
 set legem ab eo consēptaz. Dulter igit̄
 tur p̄tātrātē que solū Samuelē voca
 uerat: vidēs aliū ip̄m associantē: adm̄t̄
 rans dixit̄ in p̄tī. Deos video rē. i. ho
 mines diuinos. z indicauit̄ modū sue vi
 sionis Saul. licz breuē exp̄mā. j. Re
 gū. xxvij. Saul aut̄ nō q̄sūt̄ nisi de fia
 gura ip̄ius q̄ p̄mo appuerat. z nō de ali
 sociante ip̄m. Et p̄t̄ hoc q̄sūt̄ in sin
 gulari dicens. Qualis rē. quia cū solo
 Samuelē volebat loqui. Et sic p̄t̄ ex
 dictis doctoz hebraicoz qui hūc passū
 exponunt q̄ non infringit̄ nostrū argu
 mentū p̄tātrātē: sed ratio firmat̄ magis.
 quia eloim de duob̄ dicit̄. Si autē d̄i
 cat̄ fm aliam opt̄ionē quā etiā tangit̄
 Augu. q̄ nō fuit̄ vere Samuel q̄ appa
 ruit̄: tūc Respondeo q̄ duo alij appaue
 rūt. vīcz demō coopans illi m̄liert̄ ma
 lefice. z q̄dam forma resp̄ntās samue
 lem. Et p̄t̄ h̄ dixit̄ in p̄tī: deos video
 Saul aut̄ nō nisi de vno q̄sūt̄ Samu

In festo Trinitatis

ele que vocari fecerat. Ad scdm dcedu
 est: qd themism qd fecit imaculatos in
 plurali: no plungit cu vitulo in singula
 ri vt arguit z male: sz cu grō plural nu/
 meri. No em habet variationē casuū he
 brei sic nos: sz tm variant noia sz singu
 larē numer z pluralē. Et est sensus. In
 die autē kalēday vitulū de armēro ima
 cularoz. i. de numero illoz imacularoz
 qd ad h q seruabant: faciet sacrificiū zc.
 Ad cui⁹ euidētiam est notādū qd ex sta
 turo legi i pncipio cuiuslibet mēsis obe
 at offerri vitul⁹ vn⁹ imaculat⁹: z iō or/
 dinauerūt sacerdotes qd in vno loco ppe
 tēplū tales vituli fuerēt saltē. xij. ad mi
 nus: z d illis solū ad h reuatis sp acci/
 piebat ille q i pncipio mēis seu kalēday
 qd idē est offerrebat. De tali autē oblatōe
 loq̄t Ezechiel in loco p̄dicato: iō ad hoc
 denotandū posuit themism in pl⁹: ad
 innuendū q vn⁹ d illis debebat offerri.
 Et sic prz q p̄dicata nō infringit ea q di/
 eta sūt de h noie Eloim. Propt qd an/
 tiq̄ doctores alit nitebāt soluere victū
 argumētū: vt patuit ex p̄dicat⁹. Ad ter/
 tiū ē dicēdū q liber Lanē. a doctoibus
 hebraicis: exponit d deo z synagoga. siue
 d deo z ecclia: sic etiā a catholicis. Igit
 sz eos illa p̄ba. Trahe zc. sūt p̄ba syna
 goge q dī spōsa dei. Iō talis spōsa nō ē
 vna singlar p̄sona: sz collectio fidelū.
 Iō ad h denotādū subdit in pl⁹: curre/
 mus zc. Et iō h ponit ad denotādū plu
 ralitatē p̄sonaz. Et iō ex h nō infringit
 argumētū d h noie Eloim z alijs noibz
 diuinis: etiā d noie dñi terragramaron
 q p̄iungit cū p̄bis plis nūeri ad deno/
 tandū ibi aliquā pluralitatē p̄ modū p̄
 dictū: sed mag⁹ p̄ h dictū argumētū cō/
 firmat. Itē nō solū arguit pluralitas p̄
 sonaz ex h noie eloim: vt ipi supponūt:
 diceres q innitmur baculo arundineo
 p̄fracto: sz eandē pluralitatē clar⁹ exp̄
 mūt p̄bere in mlt⁹ locis. Verbi grā: in
 psal. xliij. q nō pōt exponi ad lraz nisi d
 chio. dī. Sedes tua de⁹ in seculū seclū
 zc. vsq̄ de⁹ tu⁹. In hac auctoritate exp̄
 mit chis tanq̄ de⁹ vnctus: qz in hūana
 natura assumpta vnctus est plenitudine
 gratie. Exp̄mit etiā deus vnctus ipsum
 tanq̄ p̄sona distincta ab ipso vnctō: qd
 scriptura sacra loq̄t de ipso vnctō tanq̄
 de alia p̄sona. Notādū etiā q ex pte des
 vnctus duplicat h nomē de⁹: cū dicit:
 Unxit te de⁹ deus tu⁹: ad denotādū p̄
 sonā patris z spūsc̄ri. Et sic prz ex hac
 auctoritate pluralitas p̄sonaz: z diuinitas
 ipi⁹ chri. Propt qd ad idē p̄positū ostē/
 dendū induc ista Ap̄ls ad Heb. j. Itē
 in psal. cix. dicit. Dixit dñs dño meo zc.
 Et q sūt p̄ba patris ad filiū prz p̄ trās
 lationē chaldaicā: q dicit sic. Dixit dñs
 p̄bo suo: sede a dex. zc. Pater etiā p̄ id
 qd sequit in eodē psal. Ex vtero an̄ luc
 fez genuit te: qz nō pōt intelligi cōp̄ere a
 re nisi filio dei. Per h em qd dī: de⁹ p̄
 bū ex vtero genitū. i. de suba: ondit vn
 ras diuine essentie: qz deitas pluralitas
 ri nō pōt. Per h autē q dicit gentē: ostē
 dit distinctio p̄sonaz: qz nlla res seip̄az
 gignit. Silt p̄ h qd dicit: sede a dextris
 meis. Vna em p̄sona nō dicit sedere ad
 dexterā suū p̄i⁹. Et sic ex hac auctoritate
 prz pluralitas p̄sonaz: z maxime qz hic
 psalmus nō potest exponi ad litterā nisi
 de christo: sicut declarat Nicolaus de
 Lyra in epla ad Heb. j. ca. Propt qd
 saluator allegat eam in h sensu. Matt.
 xxij. z Ap̄ls vbi s. Itē pluralitas p̄
 sonaz nō solū exp̄mit in scriptur veter⁹ re
 stamēt: sed etiā determinata pluralitas:
 vtz beata trinitas. Vñ Esa. xlvij. Nō
 a pncipio in abscondito locutus sum: ex
 tēpore anteq̄ fierent ibi eram: z nūc do
 min⁹ misit me z sp̄rit⁹ ei⁹. Ista sūt ver
 ba dei loquētis: vt prz ex textu immedi
 ate pcedere: silt ex hoc quod immediatē
 re subditur. Hec dicit domin⁹ deus: re
 demptor tuus sanet⁹ israel. In hac autē
 auctoritate p̄missa Estas exp̄sse loq̄t d
 datione legis: q fuit data in manifesto:
 quia de die audiente toto pp̄lo vocē dī
 loquentis: vt patz Exod. xix. z. xx. Et h
 est quod dicit: nō a pncipio in abscon/
 dito locutus sum: quādo sez lex p̄mo fu
 it data. Et immediate subdit. Et nunc
 misit me deus z sp̄rit⁹ eius: vbi deus
 dicit se missum a deo z sp̄ritu ei⁹. Nūc
 autē est ita q inter mittentem z missum
 semp est distinctio personalis. Igitur

est distinctio personarum in divinis. scilicet trinitas
 dei patris: dei filii: et spiritus eius. Deum
 autem missum dicimus deum incarnatum. scilicet filium.
 Deum autem mittente et ipsum eius: dicimus patrem
 et spiritum sanctum. Et sic patrem trinitas personarum.
 Ad euadendum autem istud inconueniens rabbi
 Salomō adinuenit unum mendacium super
 locum istum dicens: quod omnes prophetę fuerunt cum
 Moyses in monte sinai: et ibi acceperunt pro-
 phetas suas: sic moyses legē: sed postea
 illas denūciauerunt populo tempore a deo dederunt
 minarō. Itō dicitur quod verba predicta sunt verba
 Esaię ab illo loco: ex tempore antequam fieret etc.
 scilicet a tempore dationis legē: dicitur quod ibi fuit primo: ibi
 fuit in monte sinai: et quod sequitur: et nunc me etc.
 refertur ad tempus quod Esaias missus est ad de-
 nūciandum populo illa quę prius acceperat in mon-
 te sinai a domino. Sed istud dicitur patet esse
 falsum multipliciter. Nam immediate promittit
 est verbum domini loquens de datione legē: cum dicit
 Nō a principio in abscondito locutus sum: et
 immediate sequitur: et tempore antequam etc. Et sic ex
 modo loquendi patet quod est verbum eiusdem. Et sic
 patet quod illud secundum verbum nō est Esaię: sed ipsius
 dei sic et primo. Quod autem primo sit verbum dei
 de datione legē: patet per litteram precedentem. quod
 ibi promittitur. Ego sum primo: et ego nouissimus:
 quod nō potest dici de Esaię. Item Hebraice
 hebraice quod apud illos autentica reputatur
 super illud locum Exo. xxvij. Ego sum dominus
 deus tuus: dicit sic. Si dicitur in secreto fuit
 sermo. scilicet legis: nōne iam dicitur est Esaię
 xlvij. nō a principio in abscondito etc. Et
 sic patet per istam glo. apud eos autentica: quod
 istud verbum Esaię: dicitur in persona loquens dei.
 Et hec de datione legē. Item super illud Exo.
 xix. Generū in solitudine sinai: dicitur glo.
 autentica hebraice. Data est lex in publico:
 ut ois qui voluerit eam recipere recipiat. Et
 sequitur Et ecce deus sceleris et benedictus dicit
 Esa. xlvij. Nō a principio in occulto etc.
 versus: antequam fierent ibi eram. Et idē habet
 super illud Exo. xx. Ego dominus deus tuus. Et
 sic patet nō solum ex textu precedenti et sequenti
 sed etiam ex glo. hebraice apud iudeos
 autentica: quod autoritas pallegata Esaię a
 principio etc. nō est intelligenda de ipso Esaię
 loquente in persona propria: sed potest in persona
 dei quod primo dedit legē in monte sinai: et
 postea missus est in mundum a deo patre
 et spiritu eius ad redemptionem generis humani: sed
 quod manifeste exprimitur in predicta autoritate
 Et idē in fine eius ponitur: hec dicit redemptor
 tuus etc. Item quod dicit Esaię fuisse in monte
 sinai: est valde absurdum: quod Esaię nō
 dum erat natus: imo fuit natus post fere
 octo centos annos: quod ab egressu de egypto
 versus ad quattuordecim annis regni Salomōis in quo
 fundatum est templum fluxerunt anni. cccc. lxxx
 ut habetur. iij. Reg. vj. et tunc versus ad
 primo annu regis Iuda sub quo cepit
 Esaię prophetare: fluxerunt. ccc. vij. anni: ut
 potest haberi de facili computando tempore regum
 intermediorum: respiciendo tertium et quattuordecim
 libros Regum. Si autem dicitur quod Esaię post
 quod accepit prophetiam in monte sinai mortuus
 sit: et postea tempore Daniele suscitatus: illud videtur
 deus fictum: quod sacra scriptura habet nullo modo
 innuit: sed magis Iulianus: et marie quod oportet
 teret secundum eundem dicit de oibus prophetis: ut
 patet ex predictis. Si autem dicitur quod anima Esaię fu-
 it creata ante corpus: et sic fuit in monte
 sinai in anima: nō in corpore: postea illa anima
 fuit coniuncta corpori tempore Daniele per viam na-
 ture generato et organizato: hoc dicitur est
 extra scripturam Gen. i. et ij. c. Formauit
 inquit deus hominem de limo terre et inspirauit
 vitę etc. Et quod patet quod organizatio humani
 corporis precedit origine infusione anime.
 Item Sach. xij. dicit. Hec dicit dominus exten-
 des celos et fundas terram et fingens spiritum
 hominis in eo. Et quod patet quod anima hominis creat
 in ipso corpore organizato. Unde et Glo. hebraice
 braice super locum istum sic dicit. Creator creauit
 animam cum perfectione figure humani cor-
 poris. Item arguitur extra versus quod responsio
 nō simul: quod si Esaię fuit in monte sinai
 tempore legis date: et si fuit in anima tunc: siue in
 anima et corpore simul: et ibi accepit prophetiam
 quam postea denūciavit: et sic alij prophetę
 sequitur quod scriptura veteris testamenti in
 magna parte sit falsa: quod sepissime pro-
 phetas accepisse spiritum prophetandi de nouo
 testamento: sicut patet de Heliseo. iij. Reg. ij.
 et de Ezechiele Ezechiel. i. et de multis
 alijs. Similiter dicitur quod reuelationes sunt
 factę ipis prophetis de his quę ignorabant:
 ut patet de Heliseo. iij. Regum. iij. vbi
 dicitur de illa muliere sunamite. Anima eius
 et amaritudine etc. dominus celauit a me. Sicut

In festo sancte Trinitatis

De Daniele idē pr3 d q scribit Dante. 1. q de^o dedit illi intelligētia visionū. z n. c. q̄lit̄ reuelatū ē ei somniū Habucho donosor z ei^o iterptatio. z. ix. c. Introducit angel^o Gabriel reuelas ei dictū mysteriū hebdomadaz: z i plib^o alijs locis etusdē libri sile inducti. Silt̄ ē in alijs libris veter^o testamēt: vt pr3 intuēt: q̄ omitto p̄t. plixitatē vitandā. Hec autē oia z silia essent silt̄ falsa si p̄bere accepissent p̄bertas suas i mōte sinat: qz ex tūc fuissent de omib^o illūinat: siue fuissent ibi i aia tm: siue in aia et corp. Et sic pr3 q̄ rō rabbi Salomōis nō solū est z rōta septurā q̄ dic q̄ aia nō p̄cedit corpus: s3 etiā z rōta sehola phoz: vt ex p̄ dicitis pr3. Et sic ex p̄dicta auctoritate Estate trinitas p̄sonaz p3 i diuinis. Ad idē fac illō Ecēs. lxxij. Funtcul^o triplex. Glos. hebraica. Senius vīz trinit. del z vni^o nō d̄ facill̄ discuti. S3 hāc glō. antiq̄a moderni iudei puerterit rezo/ quētes hāc trinitatē ad tria diuina attri buta. q̄ sūt sapiētia/potētia/z bonitas: sed h̄ est sup̄ improbatū. Idē pr3 i psal. xxxij. Verbo dñi celi firmati sūt zc. Pr3 igit̄ p̄ncipalr̄ q̄lit̄ pluralitas p̄sonarum possit p̄bari p̄ leptura a iudeis recepta: silt̄ z trinitas d̄terminata.

Quātū aut̄ ad certū scēdū ē q̄ nlla creatura illi brē trinitati similari valet p̄fecte: sic nec vmbra assimilari corpi: n̄ vestigiū n̄ imago picra ei cui^o ē imago S3 tñ alt̄q̄lis stitudo iuenit i creatur^o sup̄iorib^o: sic fm Aug. i sole tria zside/ rant. s. qd̄ ē: qd̄ lucz: qd̄ caler. i. suba: ra/ di^o: z calor. Rad^o igit̄ nascit̄ d̄ sole: q̄a fil^o de p̄te ḡnat: z calor: p̄cedit ab vtro qz: qz spūscētūs spirat̄ a duob^o. i. p̄te z filio. Ipe at̄ sol nō ē seq̄la p̄cedēs ab alio: qz p̄ nō est ab alio. Et tñ oia tria sūt vn^o sol. q̄a tres p̄sone sūt vn^o de^o. Scdō in creatur^o ifertorib^o: sic elemēto aq̄. Sic em̄ fons riuū: sic pater filluz ḡnat. et sic fons z riuus faciūt stagnū: ita p̄ z fil^o generat spūscētū. Fons aut̄ sic z pater a nullo p̄cedit: z tñ loqz riuū est vna aq̄ zc. Tertio inuenit i medijs: sic in boie: de q̄ Aug. in li. d̄ trinit. dr. Dens z no ticia et^o z amor tria qdā sūt. Dens no

ult se z amat se. Et ipa mēs ē q̄si pater: noticia. ples: z spūscētūs amor. q̄ d̄ mēte z noticia p̄cedit: dū mens cogitēs se d̄ ligit̄ se. Hec em̄ posset se amare nisi se cogitēret. S3 p̄ his adūte ex serō Tho. 1. q. xcij. ar. vii. q̄ imago trinitat^o p̄mo z p̄ncipalr̄ artēdit i mēte fm act^o pur. s. ex noticia quā hēm^o cogitādo intertus p̄bū formam^o: z ex h̄ p̄sumptū^o i amo rē: qz diuine p̄sone distinguūt fm p̄ces/ sione p̄bi a dicēte: z amoris p̄nectentis vtrūqz. Verbū aut̄ in aia nra sine actu ali cogitatioe eē nō p̄t. Secūdarlo at̄ z q̄si ex p̄seq̄nti p̄t artēdi fm potētias s3 memorlā/itelligentiā/z volūtātē: et fm habit^o pur. s. in p̄dictis act^o p̄ualit̄ p̄rinent. Sed tñ aduertēdū est q̄ exēpla nlla sufficiūt: nec ingenij creati quis p̄ sp̄cactas ad h̄ mysteriū p̄serutandū z p̄phendēdū. In cui^o signū de Augusti no legit^o: q̄ cū libros d̄ trinitate ederet: z ad lit^o mar^o cogitabūd^o deabularer: puez iuenerit paruo cochleari ex mari ad fossulā aquā depozitāre. Cūqz Aug. p̄serutari qdā facere veller respōdisset se velle mare exhaurire: z in illa fossula refundere. Aug. in r̄sum cōcitat^o: quō inq̄t fili h̄ facere potes cū mare sit ma/ gnū z fossa parua: z cochlear modicus: At ille. Facill^o inq̄t h̄ mibi ē: q̄ tibi ex plere qd̄ cogitās. s. mare trinitat^o i fossa tui libi p̄ cochlear tui ingenij p̄cludere. stariqz disparuit. At Augustin^o dō ḡ/ tias agēs q̄ vey ille dixisset recognouit S3 qz ingenta nō sufficiūt: de^o h̄ myste riū p̄ ifinita miracula astruxit q̄ adhuc vident i suis effectib^o: puta in rhomani impij subitugatioe: iudeoz disp̄sioe: gē/ tiliū iustioe: z marty^o occisioe: z i mlt^o hmōi: vt d̄ fide dubitat^o n̄ possit: nec auc insan^o aur victosus. His vltis s̄a expo/ nem^o euāgelii i q̄ tangunt tria puncta q̄ sūt Disputatio/ solutio/ cōfirmatio.

Quātū ad p̄mū tangit̄ qdā disputa/ tio int̄ mḡm z discipulū. i. ch̄m z Ni/ codemū. Dr̄ ḡ (Erat hō ex pharisais) q̄ erāt qdā religiosi q̄ resurretoez z spū/ ales substantias p̄fitebāt. Et qz d̄ hmōi ch̄is loquebāt: ad ei^o doctrinā iste aliq̄/ liter fuit dispositus (Nicodem^o nomie

pnceps). i. vn^o ex pncipib^{us} (iudeoz) Di
 cebant at iudeoz pncipes vl nobiliores
 seu capita ppli: vl certe ipsi iudices ppli
 Et aut vt dr sa. Tho. chris a pncipio ad
 fide sua vocare noluerit mltos poreres
 z sapientes: vt innuit Paul^{us}. j. Cor. j. z
 h ne fides huane poterie aut sapie acrt
 beret. Tu voluit aliqs vocat vt istu: ne
 pceptu haberef rāq̄ fides rusticoz (h)
 puer^{us} ad pdicatioez chri (veit ad lesu)
 fm Aug. plen^{us} instruend^{us} d fidei secre
 tis: cut^{us} apra onstioe signoz tā rudimen
 ta pcepar (nocte) z h fz Aug. iudeoz rti
 more: ne pelleref ex synagoga. Sic rñ
 dr s. Tho. circa aliqs i septura pueunt
 qlitas tps describit: ad insinuādā pdicti
 onē eoz. Venit g nocte: qz venit scia ob
 scur^{us}: charitate frigid^{us}: er inimicoz rti
 more plen^{us}: qz fuit d illis pncipib^{us} d q̄b^{us}
 dr Jo. xij. qz chm pferri nō audebant
 (Et dixit ei. Rabbi qd latie sonat mgr
 scim^{us} qz a deo venisti magr). i. scim^{us} qz
 rru magisteriu a deo est. Bear^{us} cut^{us} ma
 gisteriu a chio: z nō a bursa vl ambitoe
 est. Appellar aut eū mgrm: vt dr Hal
 mo. qz deū illū nō credebar (Nemo em
 pōt hec siḡ facere q̄ tu facis: nisi fuerit
 de^{us} cū eo). i. nisi fuerit amē^{us} d. Nō tñ
 dr fm Lbry. nisi fuerit de^{us}: z h tā dicta
 rōne. Scledū ē aut qz lz miracula nō sp
 artektēf scriitari facēt: tñ qñ aliqs se dr
 scri: vt chis q̄ dicebat se di fillū ncarto
 miracula attestant scriitari ei^{us}: qz vt dicit
 s. Tho. ij. Thes. ij. Predicator: pdicās
 falsū nō pōt facere miraculm. qz ds n̄ pōt
 esse testis falsitatis. In pdict^{is} aut p̄b̄is
 fm mgrm hsto. Nicodem^{us} petir a chio
 de fide plen^{us} edoceri. Jō seq̄t (Rūdit
 Jēs^{us} z dixit ei. Amē amē). i. vere. Sed
 null^{us} latin^{us} aut gre^{cus} interp̄s p̄f reue
 rētiā voluit trāsferre: vt dr sa. Tho. Et
 vt scē dr: sol^{us} Joānes id geminat inter
 euāgelistas: qz sol^{us} tractat pncipalr p
 tinētia ad p̄b̄i diuitate: q̄ cū occultiora
 sint: maloz assertioe indigebāt. (Dico
 tibi: nisi qs renat^{us} fuerit denuo). i. p ba
 ptismū (nō pōt videre regnū dei). i. scire
 secreta ecclie: z diuitas chri maxie: vel
 nō pōt saluari: z h intellige in noua lege
 cui^{us} ē baptisim^{us} sacim^{us}: z extra necessita
 tis casum. Ubi em haberi nō possit bā
 ptisim^{us} suffic volūtas habēdi. Sed vl
 det q rñso chri nō sit ad ppositū Nicod
 dem. Dic aut scētis Tho. q Nicodem^{us}
 p̄firebat chm mgrm miracula facere tā
 q̄ hoiez puz: qd chis voluit remouere
 ducēdo ipm ad cognitioez altioz mā sue
 re. q. d. Nō est mix si me puz hoiez cre
 dis qz illa secreta diuitas: nemo scire p̄
 nisi spūale cognitioez ad ipiscat. Est ar
 scledū fm sa. Tho. q cū sit duplex visio
 sic z duplex natiuitas. i. corpāl z spūal:
 sic visioē corpālē nō habet nisi natus:
 tra nec spūalem nisi renatus. Regenera
 tio aut spūalis in lege veteri fuit: sed fi
 guralis. qz vt p̄z Ro. xij. patres bapti
 zati sūt sub Moyse in nube z in mari.
 In noua aut ē manifesta: sed impfecta:
 qz renouamur interi^{us} p grāz: sed nō ex
 teri^{us} p incorruptioez: vt p̄z. j. Cor. v.
 Lu. xvij. qz foris zc. In patria pō erit
 pfecta: qz renouabimur etiā exteri^{us}. In
 lege lgr veteri videbāt hoies regnū dei
 .i. mylteria ei^{us}: fz ipfecte z alonge. In
 noua ar impfecte. i. p speculū. vt p̄z. j.
 Cor. xij. In p̄ta ar videbim^{us} pfecte. j.
 Jo. ij. Lū ar apparuerit zc. Est ar nō
 tandū fz s. Tho. q i greco nō habet de
 nuo: fz anothe. i. desup. qd Hero. trās
 tulit denuo vt. i. importer additōnem.
 Chryf. aut dr p̄p̄tū esse filij dei nati dō
 sup qntū ad tēp^{us}: qz ab etno: z qntū ad
 pncipiū gnatiois: qz a p̄te celesti. Sed
 qz nra regeneratio ē ad similitudinē gnā
 tiois ei^{us}. Jō etiā est desup qntū ad tēp^{us}
 p eternā pdestinatōez z qntum ad p̄nt
 psū: qz grā q̄ renascimur est donū dei.
 Hec ex illo p̄ualr. Sz iste Nicodem^{us}
 gūls mgr esset. i. doctor i lege: tñ vt dr
 Augu. solā nouerat carnalē natiuitatē.
 Ideo d ea arguit duplicē. i. ex etate: et
 ex q̄ntitate. Un seq̄t (Dic ad eū Nicod
 dem^{us}. Quō pōt hō nasci cū sit senex)
 vt ego sum q̄ tñ volo saluari. Erat ei se
 nex fm Bedā: z de se prulit exempul
 (Nūqd pōt in ventre mris sueriterato
 introire: z renasci?) q̄si diceret. Ista sūt
 impossibilia. Nō tñ vt dr Lbry. ista dē
 quasi exiderit a fide: sed vt chūstuz ad
 amplioz doctrinam puocet.

In responsio h
 hōi f...

In festo Trinitatis.

Est aut̄ moralit̄ sciendū: q̄ triplex est
 hois naitas. Prima est naturalis q̄ est
 hoī ad hūilitatē. Un̄ z puer mox nascēs
 rita facit que sunt nobis ad exm̄ hūilit̄
 ratis. Prim̄ est: qz nascit̄ flendo. Aug.
 de ciuit. dei. Puer q̄ nascit̄ a ploratu in-
 cipit: nascens p̄betat qd̄ maloz passu-
 rus sit. Solus qm̄ natus est / r̄isse fert̄
 zoroastes. z tñ ille r̄sus mōstruosus pa-
 r̄ū sibi p̄fuit. Fuit em̄ inuētor artū ma-
 gicaz. z cū esset rex Bacrianoz / a Al-
 no rege Assyrioz bello interfectus est
 Scōz: qz bestiaz more curu? z q̄si in q̄r-
 tuoz pedibz nascit̄. ad inuēndū q̄ cū be-
 stīs habem? prem̄ vite nre cōem. s. cor-
 poralē. z q̄ iumētis sum? p̄pter petm̄ cō-
 parati. Tertiu: qz mox natus ponit ma-
 nū ad os: q̄si nob̄ ad memoriā reducens
 qd̄ parlamur pro delicto p̄ gustū p̄pe-
 rator. Scōa naitas est spūalis ad salu-
 tem in baptisino vbi spūscūs tenet lo-
 cum p̄ris: aq̄ sc̄rificata locū m̄ris. s. ver-
 bum sacrale est tanq̄ semē diuinū. De
 q̄ Augu. Accedit p̄bū ad elementū: et
 fit sacm̄. Ter autē mergit̄ puer in aq̄.
 llez non sit necessariū. z hoc ad resp̄en-
 tandū vel tridūā ch̄i sepulturā / vel to-
 ram trinitatē ibi opantem. Un̄ et tota
 trinitas se manifestauit in baptisimo ch̄i
 ad hoc inuēndū. s. pater in voce: filius
 in carne: spūscūs in colūba. Tertia est
 celest̄: ad britudinē qua sc̄i v̄ri de v̄re
 ro m̄ris. i. ecclesie nudi t̄m̄ egressi nascun-
 tur in mūdo alio. i. in celo: ideoqz mox
 sc̄toz vocat̄ narale. Sic em̄ puer ex v̄re
 ro m̄ris nascit̄ cū p̄uerit: ad debitum
 cōplementū: qz requirit̄ ampliorē locum
 ad manendū. vberiorē cibū ad vescēdū.
 liberiorē aerem ad resp̄randū. z malo-
 rem lucē ad videndū. Sicut sc̄i appetū
 nascit̄ in celo: qz est loc? capacio: cum re-
 spectu est? tota terra sit p̄ctus fm̄ astro-
 logos. Qui? signū est q̄ ex̄ites in sup̄st̄
 cle tre: ita vtunt̄ astrolabio accl̄ eēnt in
 centro / nullā sensuale d̄itam inuēntē-
 res. Et ibi etiā hēbūt̄ satietatē maiorē.
 Ps. Sattabor zc. Et aerem libtorēz
 ad resp̄randū. qz mō vix possunt resp̄-
 rare p̄pter acerbitatē pugne in q̄ sunt et
 laborat. Esa. xxxv. Fugiet dolor z ge-
 m̄it? . Et maiorē lucē ad vidēdū. qz sup̄
 se hēbūt̄ inf̄nitā lucē di. Apoc. xxi. Glā-
 ritas dei illūinabit̄ illā. i. citare sup̄nā.
 Et infra se locū lūinosuz. Tob. xij. Lū-
 ce splēdida fulgebit. Et infra se aīm illu-
 stratū. Esa. lj. Implebit̄ splēdoribz ant̄
 mam tuā. Et extra se corp? gl̄ificatū.
 Barr. xij. Tūc iusti fulgebūt̄ sicut sol.
 Quātū ad sc̄dm̄ tangit̄ solo disputari
 onis q̄ inf̄ ch̄zum z Nicodemū p̄sabaf:
 cū dicit̄ ch̄is volēs exp̄ssi? declarare spū-
 alis naitas modū. (Amē a. v. vo. nt. q̄s
 re. fu.) . i. venio nat? (ex aq̄) abluere cor-
 pus. z p̄r fc̄ate abluere z aie (z spl. sc̄o)
 intr̄sec? aiaz purificāte (nō p̄t̄ itrot. in
 re. del.) Hoc autē intelligit̄ de regē ecclie
 tr̄isph̄ar: qz baptisim? est necari? ad sal-
 lutē: z de regē ecclie militāris. qz baptis-
 mus est sanua ad sacra p̄cipēda: q̄ nlls
 nlls baptisat? licite p̄cipit: z ip̄mit̄ cha-
 racterē q̄ fideles ab infidelibz secernit̄.
 v̄z ex s. Tho. z alijs theologis. S3 q̄
 re hō nascit̄ p̄ baptisimū: qz sine baptis-
 mo actu vel p̄posito h̄ro hō nll̄ est in eē
 spūali z deiformi: s3 p̄ illū tale esse acq̄-
 rit. sic p̄ ḡnatōez corpale acq̄rit esse hu-
 manū. Un̄ eo mō q̄ aia p̄pat̄ ad matiaz
 z potētias eodē comp̄at̄ grā quā baptis-
 mus cōfert̄ ad aiaz z p̄tutes. qz aie dat̄
 eē spūale. et ab ea fluūt̄ p̄tutes sic aia
 dat̄ corp̄ corpale esse: z ab ea fluūt̄ po-
 tentie sue. Sed h̄ s. Tho. mouet̄ dupl̄
 cem q̄nē. Prima: qz antiq̄ p̄res fm̄ h̄ nō
 essent salu: sic nec baptizati. Et soluit̄:
 qz fuerūt renati et baptizati in figura.
 Vel p̄t̄ dicit̄ q̄ ch̄is loq̄t̄ vt̄ doctor z ist̄
 tutor noue leḡ in q̄ baptisim? est necari-
 us: sic circūcisio necaria fuit in antiq̄.
 Scōa: qz cū triplex sit baptisim?. s. flu-
 mis: flamis: z sanguis. mltos baptiza-
 tos solū duobz vltis mōis v̄l altero eoz
 dicit̄ intrasse regnū dei. Et soluit̄ qz r̄les
 h̄uerūt bapm̄ flumis. i. aq̄ in voto z si n̄
 i actu: als nll̄ valeret baptisim? sanguis
 nec eē posset baptisim? flamis. i. spūscū.
 S3 qz vt̄ ait̄ Haymo. p̄cā mysteria n̄
 eodem? cape nō valebat. Iō ex carnali
 naitate d̄ns dat̄ exēpla di. (Qd̄ natū
 est ex car.) . i. hoīe carnali ḡnante. (caro
 est.) . i. acq̄rit̄ solū eē carnale (z qd̄ natū
 est.) .

est ex spū spūs est). i. stituit in vita spū
rituali: z ad q̄rit spūale esse. Nō mirer̄
qz dixit tibi: opz vos nasci denuo). q. d.
Argumēta tua. pcedūt de carnali gn̄a/
tione: z fmo me^o est de spūali. Nō pō
se q̄t f̄z Chry. exponit de spū. i. v̄ro: de
q̄ saluatoz ponit exm. z fm et^o mentē sic
exponit. (Spūs). i. v̄rus (vbi vult). i.
in loco ad quē inclinā ad spirandū. su/
m̄t em̄ h volūtas p̄ inclinātōe (spirat)
. i. flat (z vocē). i. sonū (et^o audis) aure
corpis (z nō scis vñ ventat). i. in q̄ pre
mūdi determinate icipiat (aut q̄ vadat)
. i. vbi t̄minat. (Sic est ois q̄ nar^o est ex
spū) qz. s. et^o p̄ncipiū qd̄ est. s. z eius fi/
nis q̄ est et̄na felicitas a nob̄ īgrat. N̄z
aut̄ in h̄ac expōnē Chry. fere oēs greci
p̄ueniāt. vt d̄t s. Tho. t̄n̄ p̄ arguit Au/
gust. volēs q̄ nō de materiali spū. i. v̄ro
exponat: dicēs q̄ tales scim^o vñ ventat:
aut q̄ vadat. Nā scim^o aut̄z a merite
ad septētrionē spirare. aq̄lonē v̄o econ/
uerso. Ad h̄ aut̄ dicit p̄r: vt d̄t s. Tho.
q̄ licz in gnē sciat vñ aut a q̄ v̄rus spū
ret: t̄n̄ in sp̄ali nescit mor^o eius p̄ncipiū
aut finis. fm̄ Aug. aut̄ exponit de spū
scō sic. (Spūs) scrūs (vbi vult spirat)
qz. s. vt ait Be. in p̄ate habet: cui^o cor
gr̄a sue v̄sitationis illustret. Hec ille.
(Et vocē eius audis) Ex h̄ aut̄ obicit
Chry. cōtra expōnē Aug. qz d̄ns loq̄
bat Nicodemo imp̄fecto: cui vocē spūs
scri audire nō cōpetebat. Sed fm̄ sc̄m̄
Tho. d̄t q̄ solū scri z p̄fecti audīūt vocē
spūs scri: q̄ loquit̄ interi^o in corde. s. alia
est vox eius q̄ loquit̄ in scripturis. vt per
p̄dicatores. vel etiā p̄ habentē sp̄m̄ sc̄m̄
Vox em̄ et^o q̄ spūs sc̄o plen^o est: vox est
spūs scri fm̄ Aug. z Bed. quā p̄cip̄m^o.
(Et nescis vñ ventat aut q̄ vadat). i. vt
d̄t Alchut. nō potes videre quomō sic
loquentē itrauerit/aut inde redierit cū
sit inuisibilis. Vel fm̄ Haymo. h̄ dicit
qz nesci quō fideles introducat ad fidē
aut ad sp̄m̄. Vel fm̄ s. Tho. nescis vñ
ventat: qz a p̄re z filio q̄ habitāt lucē in
accessibile. aut q̄ vadat: qz ducit ad in/
cognitū finē z et̄nā salutē. Vel fm̄ eū
dem: nescis vñ ventat. i. quō hoiem in/
trocat. aut q̄ vadat. i. ad quā p̄fectōem

ducat. (Sic est ois q̄ natus est ex spū:
qz. s. nascit̄ inuisibil̄ fm̄ Haymo. sic et
spūs est inuisibil̄. Vel tō h̄ d̄t f̄z Aug.
qz si tu nascaris ex spū: ille q̄ adhuc na/
rus nō est nescit vñ aut q̄ vadat. Vel f̄z
s. Tho. sic est. Ois q̄ nar^o est ex spū. s. z
sc̄. s. qz in v̄ro spūali s̄t p̄petates spūs
scri sic in carbōe accēso p̄petates ignis
Sunt aut̄ in eo tres spūs scri. p̄petates.
Nam p̄mo h̄z lib̄r̄ates. j. Cor. iij. Vbi
spūs d̄n̄i t̄bi lib̄r̄ates. qz nō ducit a spū d̄i
nisi ad sc̄r̄a. z qz liberat a fuiture legis.
Sec̄do qz de eo iudiciū sumit̄ p̄ vocē ei^o
ad quā cogit̄ spūal̄itas ei^o. Bar. xij.
Ex abūdātia cordis rē. Tertio. qz ha/
bet originē occultā z finē s̄c̄r̄i. Et h̄ vel
in q̄tū null^o p̄t eū dijudicare: z t̄pe oia
dijudicat. j. Cor. ij. Vel qz nescit vñ de
ventat spūalis nat̄it̄: et^o p̄ncipiū: gr̄a
s. baptism̄alis. aut q̄ vadat. i. q̄ dignus
efficiat. Hec ex illo p̄ualr. (R̄ndit Ni
codemus) non v̄ro rephendētis vt ait
Haymo: sed affectu discētis. Nō em̄ in
telligebat q̄ dicebat: z t̄n̄ credebat illa
p̄a fore. (Quō p̄t hec fieri?) Sic aut̄
d̄t Chry. ch̄ris asp̄ius ei tā loquit̄. nō q̄
accusans hui^o viri neq̄ciā: s. in s̄p̄ietas
z ruditatē solū. Seq̄t. (R̄ndit ielus et
dixit ei. Tu es maḡr in ist̄ z hec igno/
ras: q. d. rephensibilis est īgrātia tua.
z h̄ fm̄ Chry. qz multe p̄bet̄e de hac
spūali nat̄uitate p̄cesserant. iuxta illud
ps̄. Renouabit vt aq̄le iuuē. tua. z m̄te
figure in lege: cui^o peritiā t̄pe p̄fitebat.
Aug. Quid putam^o d̄n̄m hui^o maḡr
iudeoz q̄i insultare voluisse. Volebat
qd̄em ip̄m nasci de spū. Nemo aut̄ ex
spū nascit̄ nisi humilis fuerit. qz ip̄a hu/
militas facit nos nasci de spū. Ille au/
tem maḡisterio inflatus alicui^o momē/
ti esse videbat: qz docto: erat iudeoz.
Deponit q̄ d̄ns eius sup̄biam vt possit
nasci de spū. Hec ille. Et inrēdit q̄ do/
minus rephendit eū nō vt cōfundat: s.
vt p̄ hūilitatē capacē spūalis doct̄rie ef/
ficiat. Ex his aut̄ p̄z q̄ in p̄senti euāgē
lio fit mentio de tribz p̄sonis diuinitis z
carū approp̄atis. Sciendū est em̄ fm̄
doctrinā s. Tho. j. q. xxxix. ar. vlti. q. h̄
potentia: sapientia: bonitas: conueniē

In festo sancte Trinitatis

aut oib; z singulis suppositis trinitat; tñ potētia q̄ habet rōnez p̄ncipiū appro- priat̄ patri. P̄rio q̄z est p̄ncipiū nō solū creaturaz: sed etiā filiū z spūsc̄ti. Et se- cundo ne credat̄ impotēs: sic̄ pater ter- renus rōne senectutis. Et sapiētia filio. P̄rio: q̄z est p̄bū intellect̄ parerni. Et sc̄do ne credat̄ infel; sic̄ fili; hūan; rōe luuentur; Et bonitas q̄. s. oblectū amo- ris appropriat̄ spūsc̄to. P̄rio q̄z ē amor z sc̄do ne credat̄ impetuosus z violen- tus: sic̄ spūs hūan;. Exp̄mit̄ q̄ p̄ cum sua potētia: cū dī. Nemo pōt̄ hec signa facere q̄ tu factis nisi fuerit de; cum eo. Et p̄sona filiū cū sua sapiētia: cū dicit̄. Rabbi sc̄m; q̄z a deo venisti mgr; z p̄- sona spūsc̄ti cū sua bōitate: cū dī. Spi- rit; vbi vult spirat. Nō em̄ nris meritis sed sua bonitate nris meritis illabit̄.

Dozalt̄ aut̄ sciēdū est q̄ p̄ oipotēs p̄ trīa vinci posse videt̄. P̄imū est sua pietas viscerosa. Hier. xxxij. Contur- bara sūt viscera mea sup̄ cū: miserās mi- ser. hoz ei;. Aug. Tard; videt̄ dō pec- catorū ventā tradere q̄ illi accipe. Sc̄- cundū ē sua charitas affectuosa q̄ illū d̄ celo ad terrā deposuit. Aug. O chari- tas q̄ magnas vires habes: deū d̄ celo ad frā deposuisti. Hec ille. Imo z cru- rem ascēdere coegit. Lu. xij. Baptismo habeo baptizat̄. z quō coartor. i. a cha- ritate vsq; dū p̄ficiat̄. Tertū ē oīo la- chrymosa. Bern. O hūilis lachryma: vincis iuincibilē: z ligas oipotētē. Sicut etiā fili; dei sapiētissim; sciētē p̄mittit̄ se a nob̄ decipi. P̄rio in venditōe: q̄z re- gnū celoz dat̄ vili p̄cio: vt̄ apl̄s p̄ nauē z restib; z vidue p̄ duob; minut; q̄bus dā p̄ calice aque frigide. Mat. x. q̄bus dā p̄ sola bona volūtate. Aug. Regnū celoz tantū valer̄ q̄ntū habes. Nihil vilius cū vendit̄: nihil chari; cū possidet̄. Sc̄do i em̄ptōe: q̄z corpus nest; emit̄ p̄cio sui sanguinis. j. Cor. xj. z aiaz nō strā positōe aie sue. j. Jo. ij. ille p̄ nob̄ aiam suā posuit: z p̄niam nostrā regno celoz. Mat. h. ij. Pentētā agitē zc̄. Tertio in cōmutatōe: quia cōmutat̄ aurum sue gratie z glorie in lutū nostre operationis.

Quartū aut̄ ad tertū tāgit̄ firmatō solutiōis. Dñs em̄ (sic̄ dī Chry.) imbe- cillitati p̄descēdēs Nicodemi f̄monem suū ex alto fac̄ credibilē. s. ex certissima sua notīcia. Et vt̄ p̄z sūt ipm̄ resp̄ndit̄ de tarditate credētī cū alijs iudeis: dī- cēs (Amē amen dico t̄b;: q̄z qd̄ sc̄imus nos). s. p̄z fili; z spūsc̄tus: s; Haymo. Ut̄ sc̄m; ego z spūs cuius vocē audis. Ut̄ sc̄m; ego z renat̄ ex spū: pura apl̄i fm̄ Alchut. (loq̄mur: z qd̄ vidim;) id ē certissime nouim;: fm̄ Chry. (hoc testa- mur) p̄bo z miraculis (z vos) carnales z sup̄bi (testimoniū nrm̄ nō accipit̄) cre- dēdo hīs q̄ docem;. Est aut̄ hīc multi- plex q̄stio. P̄ria quō apl̄i certissima cō- gnitōe nouerāt ea q̄ sūt fides. Ad h̄ dī- co q̄ duplex ē certitudo. Quedā ē certi- tudo vilitōis q̄ q̄s ideo certus est q̄z videt̄. s. rotaliter cōprehēdit̄ p̄ intellectūz ita esse: sic̄ certus est q̄libet q̄ totum est malus p̄re. Alta ē certitudo adhesionis qua q̄s est certus de aliq̄ nō q̄z videt̄ ita esse: sed q̄z videt̄ z sc̄it̄ illud esse credibilē: z adheret̄ testimonio alteri; asserēt̄ illud esse ver;. Et sic̄ i sciētia subalterna tā sūt certa p̄ncipia: z i fide articuli sp̄i fidei quib; fidelis assentit̄ firmissime. Sc̄da est quō ea q̄ sunt fidei vident̄: cū fides sit de nō vilit̄. Ad h̄ dīco: q̄ h̄ po- nit̄ vsus p̄ notīcia certa sc̄do mō: nō p̄- mo: q̄uis dicit̄ possit̄ q̄ articulos fidei deus z ch̄s videt̄ in seip̄s: apl̄i aut̄ et alij fideles viatores nō vident̄ eos in se ip̄s: s; in generali tm̄: fm̄ sc̄m̄ Tho. ij. ij. q. j. inq̄ntū vident̄ eos esse credibiles

Tertia q̄re dicit̄: z testimoniū nostr; nō accipit̄: cū de Nicodemo p̄stet q̄ erat fidelis. Ad h̄ dicit̄ Theo. q̄ vñs nō loq̄- quit̄ de Nicodemo: sed toto gñe iudeoz iū de quo pauel cōparatiue crediderūt. Vel pōt̄ dici q̄ iste Nicodem; a p̄ncipio tardus fuerat ad capiendū z credē- dum: z nūc ad capiendū tm̄: z sic̄ nō re- prehēdit̄ de infidelitate: sed de ignorā- tia z ruditate: vt̄ sit talis sensus. Vos duri estis z tardī ad credendū: quia estis rudes ad capiendū: z tamē nisi captatis aut̄ nō creditis: aut̄ tarde z imperfecte creditis. Unde subdit̄ (Sī terrēna dicit̄

vobis) puta sententiā de spū z vento fz
 Lbrj. Gen^o em cū sit gnabilis z cor^o
 ruptibilis: numerat: vt dr s^a. Tho. iter
 res terrenas. Vel fm eundē: sententiā d
 spiritali generatiōe que licet sit cele^o
 stis z spūalis rōne pncipij sanctificātis
 z rōne doni dāt: q: ibi datur spūscūs
 tū est terrena rōne subiecti: q: hō terres
 tus est qui ibi nascit. Vel fm Aug. ter
 rena appellat corpus suū: de q dixerat.
 Soluite templū hō zc. (Et nō creditis)
 nisi tarde z impfecte: eo q ista rōe rudi
 tatis nō captat: In gnāl esse incredibilia
 (quō si dixerō vobis celestia credet) q
 sunt ad captendū altiora. Accipiunt at
 bic celestia altq p rāposita sup dicit ter
 renis: puta p sententiā de spū sensibili
 id est vento. alta z magna q dicit pnt de
 spratiōe spūscū: p rā pō generatiōez
 terrenā ea q de etna filij generatiōe di
 cunt: z p rā potestate rclusitadi corp^o
 mortui: ea q de potestate dei dicit pnt i
 subita oim annūtilatiōe z reparatiōe: z i
 quersōe substātie pants in corp^o chū: z
 in vntone psonali hūanitatē ad diuin
 tatē: z hmoi. Deinde saluator: fz Aug.
 lib. de baptismo paruuloy: respēnsa su
 pbia et tarditate Nicodē: directe vult
 satisfacere qstioni et: qua qstuit. Quō
 possunt hec fieri: z h fac assignādo cau
 sas quibz spūalis regeneratiō habz effi
 cacia: q sunt due vt dicit s^a. Tho. s. myste
 riū incarnationis: z mysteriū passionis
 chū. Questio em Nicodemī sic debz in
 telligi: vt dicit s^a. Tho. Quō possunt hec
 fieri. s. vt aliqd de occulto celoy veniat
 aut in occultū celoy pscendar: qz dicit oc
 cultū esse pncipiū z finem spūalis gene
 ratiōis. Occulta em sunt nobis q sunt
 in celis. Vñ domin^o ante q satisfaceret
 questioni: hūc et intellectū aperuit dī
 cens: quō si dixerō celestia creditis: Et
 statim incipit ostendere cui^o sit p rium
 in celū ascendere. Ad intellectū aut se
 quentiū sciendū est: q filij hoīs descen
 disse de celo sic intellexit Galatin^o: qst
 corp^o suū de celo portauerit. Et filij dī
 illū esse in celo. s. in corpore d natura ce
 lesti: sed hoc est expōse p rā apostolū di
 centē cū factū ex semine David fm car

nē: ad Ro. j. Orige. pō dicit hō eē q: aia
 el^o descendit de celo. Fuit em: vt ait: aia
 el^o simul ab initio creata cū alijs: z pus
 vnita pō: deinde d celo descendēs car
 nem assumpsit. Et hō dr quia credit oēs
 aias z spirituales substācias eqles esse
 creatas: z fm diuersitate meritoz suoz
 diuersis corporibz fuisse alligatas. Sz
 p rā hō est qz apōs Ro. ix. dicit de Jacob
 z Esau existētibz in vtero: q adhuc nō
 bil boni aut mali egerant. Quō g ille
 aie ante peccauerāt q illis corpibz vnū
 renf. Simul g creat aia z infunditur
 corpū cui nō perisistit. Dicēdū est g q cū
 in chō sit em vn. psona substātes i dua
 bus naturz: de ea dīcunt p rātia ad di
 uersas naturas: ita q (dē crucifix^o est et
 creauit mudū: z filij hoīs z dei vn^o est.
 Quia g de^o descendit de celo: dī etiā fz
 san. Tho. filij hoīs descendisse de celo: z
 h fm naturā diuinā nō mutādo locū q
 vbiqz est: s. p nouū effectū nouo mō el^o
 sendi in h mūdo. s. p assūptiōez hūanita
 tis. Vel vt dr Hila. descendit de celo q
 ad corp^o nō rōne materie: s. rōne cause
 efficiēt: qz nō vtrūqz semie: s. celesti p r
 te format^o est. Sciendū ē etiā q ista p
 positio: null^o p rā chū ascendit in celū:
 est vera in mltiplici sensu. P rō vt irel
 ligat q ante passionē chū nemo potuit
 ascendere i celū vel ibi esse p rā ipm: qz
 hūano generi celū clausum erat. Secūdo
 vt intelligat p rāte p pā. Tertio fz scim
 Tho. vt p chū nō accipiam^o solum ca
 pur: s. caput z mēbra q cū capite ascen
 dūt. Sūt aut mēbra chū oēs electi. Dī
 g (Nemo ascendit i celū nisi q descendit de
 celo) mō p dicitō (filij hoīs) s. ipe chū
 q sic se vocat cū hūilitat^o fz Aug. (q est
 in celo) rōne dicitur. Sz quō ex his rō
 def Nicodemō: Dico q oprime rā dicit.
 Nā saluator dixerat gnatiōē fm spū
 habere occultū pncipiū z finē. Et qz q
 sterat Nicodem^o: quō h fieri possit: rā d
 det q celesti p rāte hō regnat ad celestē
 vitā: z vtrūqz eoz tam celest^o p rā q ce
 lestis vitā occultū est. Deinde etiā sub
 iungit de passione sua: cuius occulta p r
 tute operatur baptismus et generatur
 homo spūaliter dīcēs (Et sicut Doyb

In die corporis christi.

les exaltauit serpentē) eneu (in dextro) eleuās illū in altū sup palū. Sic em hr Aume. xij. p̄lo isrl̄ p̄cusso frequent. a serpentib: mādato dei moyses serpentē eneu fecit: quē eleuatū aspiciētes sana-
bant. Et fuit figura crucifixi: q̄ appuit serpens imolat^r in cruce. z nō erat sic ille serpens videbat. et veneno carebat. Un̄ vt ibi d̄: fuit post^r in signū. (Sic exaltari) in cruce (opz filii hois) s̄z Chryf. sō nō dicit. p̄dere opz filii hois: s̄z exaltari. qz honest^r hoc videbat audierit cō-
descēdens. Sc̄do vt onderet h̄ p̄gruere sue figure: in q̄ noie exaltatiōis seu eleuatiōis v̄t̄ scriptura. Tertio vt ondat se volūtate ad passiōē venisse v̄n̄ multa nascit̄ salus nob: z exaltatiō ch̄zo (vt ois q̄ credit in ip̄z) p̄ mortū. s. sp̄s z charit̄as tendēdo in ip̄m (nō p̄eat) eterna morte (sed habeat vitā) nō corpale t̄m sed (etnā.) Assilar aut̄ se ch̄is serpentimo assilauit eā d̄s p̄ moysen. P̄rio: qal̄ nō fuerit sp̄ens p̄ venenū petri: t̄n̄ videbat serpens. qz venit in similitudinē carnis petri. vt d̄: Rom̄. viij. Sc̄do: qz sic d̄ serpente venenū: z t̄rtiaca p̄ venenū fit. Ita facto veneno de serpente diabolo: d̄s voluit fieri serpens: vt fieret t̄rtiaca cōtra venenū diaboli. In cul^r signū Exo. vij. serpens moysi duorauit serpentes magoz. Tertio: qz serpens cū maḡ custodia obseruat oua. Que cū nō indigeat fo-
ueri: t̄n̄ est sp̄ circa ea ne ledant̄ ab aliq̄. Et sicut ch̄is sp̄ custodit suos. Dat. vi. Ecce ego vobiscū sum vsqz ad cōsumatiōē seculi. Quarto serpens per artum foramē expoliat veterē pellē: vt induat nouā. Similit̄ ch̄is per foramē mortis venit ad stola immortalit̄as. Lu. vi. Op̄tebat ch̄im par̄ zc. Quinto serpens ob-
turat aures: ne audiat vocē incantantis. Et sicut ch̄is ne audiret vocē demonis tentantis: vel h̄ridie nos apud deū accusantis. Apoc. xij. Protectus est accusator. Dicit̄ aut̄ eneus P̄rimo: qz r̄stori-
bus passiōnū expoliri potuit: sed nō cōfringit. Sc̄do: quia es nō est vni^r nature metalline: sed plurimū. sicut z ch̄is q̄ diuinam habet z humanā. Tertio p̄pter sonitū: ratē p̄dicatiōis. Est aut̄ norandū

qz cū dicit. z testimoniū n̄m nō acceptō r̄s. in h̄ ingratitudo humana notat. Dia em q̄ m̄t̄ri nō possunt p̄hibere testi-
moniū de hac p̄tate: qz d̄s est trinus et vnus. s. sp̄s deus. vt patuit sup̄. Et sp̄s ch̄is. Dat. vi. Baptizantes eos in nomine patris: z filij: z sp̄s sancti. Et ange-
li dicētes. Sc̄tus: sc̄tus: sc̄tus. Et p̄be illūinat a deo. Et t̄n̄ h̄ testimoniū mul-
ti maxie iudei nō acceptiūt. Et t̄n̄ ista fi-
des deuote recepra valz p̄mo ad demonum expulsione. Nam cū notatio fidelit̄ apud Cōstantinopoli ducto a mago ad locū residētie demonū: v̄n̄ eoz sedēs in throno d̄t̄t̄t̄: si veller fuus esse fuus. Et r̄adisset se seruū tr̄tuitat̄: z se s̄ḡt̄t̄ oēs demones aufugerit. Et sc̄do ad tribulationū p̄pulsionē. Nam sic d̄: Dama. li. iij. Cū apud Cōstantinopolim t̄pe grauis pestilētie rap̄t̄ in celū/audiuit̄ ser ab angelis dec̄tari. Sc̄tē d̄s: sc̄tē fortis: sc̄tē z misericors saluator: misere re nobis. z reditēs corā p̄lo dec̄tasse: cessauit ois mortalitas. Tertio ad ma-
loz cōfusiōē z cōuersionē. Nam cū q̄dam legat^r v̄r sc̄tus p̄cepisset ep̄m Si-
montacū dec̄tare gl̄ia p̄i zc. rogās de um si erat simontac^r: qz ip̄m̄t̄m cui se-
cerat iniuriā nō posset noiare. Ita factū est. Et sic ille dephenus/pet̄m suū hu-
milit̄er recognouit z penituit.

In die corporis christi.

Textus euā. Joā ca. vi.

Quero mea vere est cibus
et sanguis me^r vere est
potus. Qui manducat
meā carnē: z bibit meū
sanguinē: in me manet z ego in
eo. Sicut misit me viuēs p̄: et
ego vino p̄pter p̄em. Et q̄ man-
ducat me: z ip̄e viuet p̄pter me.
Hic est panis q̄ de celo descen-
dit. Non sic māducauerit p̄es
v̄ri māna z mortui s̄t. Qui mā-
ducat hūc panē viuet i eternū.
f. iij